

NADIE LQ ESPERABA pero tampoco ha sido una sorpresa absoluta. La renuncia de Benedicto XVI nos ha cogido sin preverla pero no ha sido algo extraño. En el libro "Luz del mundo", hace tres años, contestaba al periodista: "Si el Papa llega a reconocer con claridad que física, psíquica y mentalmente no puede ya con el encargo de su oficio, tiene el derecho y, en ciertas circunstancias, también el deber de renunciar".

Finalmente, el Papa dice que servirá a la Iglesia con una vida de oración.

Durante ocho años, como Papa, ha servido a la Iglesia y a la humanidad. Algunos dicen que ha sido un pontificado corto, pero vemos como los mandatos de los políticos suelen ser de cuatro años y el presidente de EEUU sólo puede gobernar hasta ocho. La explicación de Benedicto XVI es breve, clara y despeja algunas dudas: "Después de haber examinado ante Dios reiteradamente mi conciencia, he llegado a la certeza de

que, por la edad avanzada, ya no tengo fuerzas para ejercer adecuadamente el ministerio petrino. (...) En el mundo de hoy, (...) para gobernar la barca de san Pedro y anunciar el Evangelio, es necesario también el vigor tanto del cuerpo como del espíritu, vigor que, en los últimos meses, ha disminuido en mí de tal forma que he de reconocer mi incapacidad para ejercer bien el ministerio que me fue encomendado."

A continuación dice: "Con plena libertad, declaro que renuncio al ministerio de Obispo de Roma". Así, los cardenales, a partir del día 28, serán convocados para

reunirse y para elegir al nuevo Obispo de Roma. Un cónclave en el que participarán 118 cardenales, cinco de ellos españoles.

En su declaración, finalmente, el Papa dice que servirá a la Iglesia con una vida de oración, encomienda la Iglesia a Jesucristo y a santa María y pide perdón: "Os doy las gracias de corazón por todo el amor y el trabajo con que habéis llevado junto a mí el peso de mi ministerio, y pido perdón por todos mis defectos". Todo un ejemplo.

José Miguel ACEDO

DE PAISATGES I PERFILS

Darrerament, l'equip de Govern de la nostra ciutat ens parla sovint del paisatge urbà i del perfil de ciutat, dues qüestions que cal tenir en compte per treballar en un nou model de ciutat més adaptat a la sostenibilitat necessària per sortir de la crisi de la millor manera possible.

Més enllà de si ens por agrada visualment més o menys una plaça, un carrer o un barri, cal que ens fixem si la gent que hi viu ho fa en condicions dignes i que pensem en el que cal fer a nivell local per aconseguir-ho.

De ben segur que l'austericidi provocat per la Comissió Europea i els poders fàctics que la dominen, seguit fermament de les retallades satvatges, destrucció dels drets dels treballadors, reducció dels drets socials i atac massiu als imprescindibles serveis públics han provocat una modificació evident al paisatge urbà i al perfil de la ciutat.

A Som! Granollers ens preocupa greument l'abandonament dels barris per diferents motius que trobem a la nostra ciutat en forma de reducció dels centres de proximitat, eliminació de tres escoles bressol i abandonament del manteniment de carrers i barris sencers. Fets tots els quals són responsabilitat del nostre Ajuntament.

Si afegim a la nostra anàlisi les conseqüències nefastes que la imposició del pagament del deute il·legítim té sobre els pressupostos en tots els nivells de les diferents administracions i l'esclat de corrupció de diversos partits polítics amb contacte amb el poder, ens trobarem uns paisatges humans i uns perfils de ciutat desastrosos. I segurament no en tindrà culpa en origen l'equip de govern.

Caldrà millorar paisatges humans i perfils socials paral·lelament amb la necessitat de modificar formes de pensar i treballar que ja han caducat

Però es pot fer, i de la mateixa manera que al darrer ple ens hem trobat una rectificació de plantejaments en forma de pacte amb la gent de la PAH, cal replantejar-se tot el model de societat present i futur perquè els temps de fer nous barris, nous equipaments i noves propostes de creixement insostenible no tornaran. I serà bo.

Si parlem del perfil de la ciutat, trobem que la diversificació econòmica i la riquesa evident d'alguns dels nostres conciudadans no s'utilitza correctament en favor de la gent desnonada, exclosa, aturada i torturada que cada dia que passa creix amb més amplada i profunditat.

I els barris ho noten amb més gravetat perquè allà hi viu (i pateix) la gent treballadora. La conseqüència de la suma de paisatge i perfil ens porta a pensar que caldrà fer més

per donar resposta a aquestes necessitats i ràpid, perquè la paciència de la gent té un límit i la democràcia en pot sortir perdent del tot si no espavilem tots i totes: Equip de Govern, oposició i Som! Granollers.

Caldrà retrobar la participació perduda gràcies a l'aplicació espartana del ROM municipal feta per la majoria absolutista de l'alcalde Josep Mayoral si en aquest punt també rectifiquen. L'oposició institucional i no institucional, els moviments socials i la gent de Granollers de ben segur valoraran el que fem cadascú per aconseguir-ho.

I caldrà millorar paisatges humans i perfils socials paral·lelament amb la necessitat de modificar formes de pensar i treballar que ja han caducat si volem fer de Granollers una ciutat model de renaixement i esperança en un futur millor que les polítiques neoliberals ens neguen.

JOSÉ MIGUEL ACEDO
Som! Granollers

Montserrat MEDALLA

COMPRAR, GASTAR, LLENÇAR, RECICLAR

El dimarts, dia 29 de gener, la classe/conferència de l'Aula de Granollers (AGEVO), la va impartir Cossima Dannnoritzer, periodista, i el tema va ser -més o menys- el del títol de l'article. Què solem fer, el personal, en general? Comprem, gastem allò que comprem, o es gasta sol -electrodomèstics, aparells electrònics diversos, etc.- i els llencem. Per cert, allò que anys enrere durava anys, sobretot si es tractava amb cura, ara ni amb això. -tot se sol espatllar a curt termini-. I és que cal que comprem, si no es vol que tot el sistema econòmic quedi parat, diuen. Molt bé, però, què en fem dels objectes que no volen funcionar? Els portem a reparar i ens solen dir: "Més val que en compri un de nou, la reparació li valdrà si fa no fa...". A veure, d'acord, hi ha marques que duren més i hi ha diversos tipus de botiguers i de reparadors, però estarem d'acord que, en general, la cosa va de llençar i de substituir.

La periodista ens va mostrar un reportatge que feia esferir: Ghana (golf de Guinea), nens voltant per camps erms coberts de deixalles: televisors, ordinadors, neveres, cotxes, cuines, etc. etc. Proven de recuperar metalls que tinguin valor, per vendre'ls. Per trobar-los han de cremar les carasses de plàstic. Els nens agafen malalties pel fum. Un horror. D'on ve tot aquell rebuig? Dels països avançats. De casa nostra, també. Per què són allí? Perquè el govern de Ghana accepta el rebuig a canvi de diners. Fóra bo saber on van a parar aquests diners. Educació per als nens que recullen els metalls? Hospitals per tractar les malalties que contrauen remenant els plàstics? Tant se val!

Aquelles deixalles no haurien de ser allí si aquí comencéssim per reciclar millor. Allà no hi haurien d'arribar objectes rebutjats, si el primer món reciclés com cal.

Fem un zoom. Mirem què fem a casa nostra. Els darrers mesos, hem rebut un autèntic bombardeig d'imatges, paraules i cançons orientades a reciclar millor les deixalles; les protagonistes eren unes gracioses trigèmies morenetes -que, de fet, no són ni trigèmies ni morenetes-. Hem sabut que es tracta de tres actrius amb perruca negra i vestits de tall semblant, que les fa pràcticament idèntiques. Nom artístic: The Mamzelles. Les podrem veure, si volem, el proper mes de març, a la Fàbrica de les Arts.

L'anunci, com passa sempre, ha estat criticat. Però, si més no, s'ha aconseguit que penséssim en què fem amb les deixalles i potser hem rectificat alguna mala pràctica i tot. Més d'un/una ha exclamat: "Què passa ara, els plàstics no van tots al groc?". Doncs no, només els envasos, els de plàstic i tots els altres. Busquem a Internet i escrivim: envasos.cat, fem servir el boca-orella, que és prou útil. I, sobretot, alerta amb les deixalles que més perjudiquen el medi ambient i la salut: piles, medecines, electrodomèstics, electrònica, etc. Portem-ho per separat al lloc que pertoqui i després confiïem que els gestors de l'Administració supervisin bé el reciclatge de les deixalles.

I fem cas del consell de Manuel Fuentes, el popular presentador de ràdio i televisió: Reciclar és la nostra responsabilitat.

MONTSERRAT MEDALLA
Filòloga